

عنوان مقاله:

روش های استفاده مولانا از احادیث در فیه ما فیه

محل انتشار:

سومین همایش متن پژوهی ادبی (نگاهی تازه به آثار مولانا) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

رضا واعظی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین ویژگی های متون منثور عرفانی استفاده از آیات قرآنی و در کنار آن احادیث است. فیه ما فیه نیز به عنوان یکی از آثار عرفانی قرن هفتم از این اصل دورن بوده است و مولانا در جای جای این اثر از احادیث استفاده کرده است. استفاده های مولانا از احادیث در فیه ما فیه را می توان در سه حوزه کلی اقتباس، تفسیر و تاویل طبقه بندی کرد. ارجحیت از احادیث در فیه ما فیه دارای انواع و روش های مختلف است و در مواضع مختلف در جهت تایید، تاکید و گاه تتمم جمله فارسی به کار برده میشوند. تفسیرهای وی نیز بیشتر جنبه عرفانی دارند و بر اساس مبانی تصوف هستند. اما مهمترین ویژگی استفاده مولانا از احادیث تاویل آنهاست. وی در این روش به معانی پنهانی احادیث تاکید دارد و استناد بر معانی ظاهری آنها را بسنده نمی داند. بر این اساس بررسی شیوه ها و روش های استفاده مولانا در فیه ما فیه که با وجود تحقیقات گسترده ای که در آثار مولانا انجام گرفته- همچنان مغفول مانده است مورد توجه این مقاله است.

کلمات کلیدی:

احادیث، فیه ما فیه، اقتباس، تفسیر تاویل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639734>

